

Z předeslaného vysvítá, že v obsahu výnosu, na jehož základě st-l svůj nárok vznesl, nelze naléztí podklad pro názor, že výhody, již se st-l domáhal, mělo se voj. gážistům dostati při nemocničním ošetřování v cizozemsku a že by osoby ty na výhodu tu měly stihatelný nárok. Nelze proto shledati nezákonným nař. rozhodnutí, jež st-li odepřelo částečnou úhradu jeho nemocničního ošetřování v cizině pro nedostatek nároku na takovou výhodu. Stížnost, hájící názor opačný, není proto důvodna.

Č. 9008.

Policejní právo trestní (Slov.): Je podle uher. polic. trest. řádu č. 65.000/1909 za jistých okolností přípustno, aby byl vynesěn odsuzující rozsudek, aniž obviněný byl slyšen?

(Nález ze dne 24. ledna 1931 č. 628.)

V ě c: Martin O. v M. proti župnímu úřadu v Mukačevě o policejní přestupek.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-l byl trestním rozsudkem policejního komisařství v Mukačevě z 23. srpna 1927 odsouzen pro přestupek § 260 zák. č. 221/24 k pokutě 500 Kč, event. k uzamčení na 25 dnů proto, že svoji zaměstnankyni nepřihlásil k nemocenské pojišťovně. Odvolání st-le bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z důvodu I. instance.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Stížnost namítá, že řízení jest vadné, poněvadž st-l nebyl před vynesením rozsudku v I. instanci vůbec vyslechnut. St-l hájí tedy právní názor, že odsuzující nález bez slyšení obviněného vůbec nelze vynésti. Názor ten ve své všeobecnosti není však správný.

Uherský policejní trestní řád vydaný nařízením býv. uher. min. vnitra a býv. uher. min. sprav. č. 65.000/1909, jehož ustanovení tu platí, ustanovuje v § 105 a násl., že obviněného je z pravidla (výjimky stanoví § 104) obeslati k roku líčení. Stěžovatel byl k roku na den 10. srpna 1927 řádně dne 4. srpna 1927 obeslán, ale nedostavil se a vydala proto I. stolice na základě § 109 cit. pol. tr. řádu rozsudek. V tomto § se stanoví, že nedostaví-li se obeslaný obviněný k líčení, dlužno za určitých předpokladů v § tom blíže uvedených odbyti přelíčení i v jeho nepřítomnosti.

Z toho jde, že uher. policejní trestní řád za určitých okolností připouští vydání i odsuzujícího nálezu, aniž obviněný byl dříve vyslechnut a že tedy stížnost, která to zásadně neguje, nemá pro toto zásadní stanovisko opory v zákoně a je tedy její námitka bezdůvodná.

Že by st-l k líčení nebyl býval obeslán, nebo že by přes to pro nedostatek předpokladů stanovených v § 109 nebylo bývalo přípustno odbyti líčení v nepřítomnosti st-lově, stížnost vůbec netvrdí, stojíc na zásadním — jak dovozeno mylném stanovisku —, že st-l před vynesením nálezu I. stolice nezbytně a v každém případě musel býti slyšen. Sta-

novisko to je mylné, a bylo proto stížnost, která vznáší jedinou námitku na tomto mylném názoru vybudovanou, jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 9009.

Rodinné právo. — Řízení před nss-em: (Slovensko): * Stížnost k nss, podaná na rozhodnutí poručenského úřadu III. stolice o tom, že otec je povinen dle § 95 manž. zák. čl. XXXI:1894 platiti na výživu svého dítěte, vychovávaného v domácnosti rozloučené jeho ženy, je nepřipustnou dle § 105 úst. listiny.

(Nález ze dne 24. ledna 1931 č. 629.)

V ě c: Michal K. v Č. proti poručenskému úřadu III. stolice v Košicích o alimentální příspěvek.

V ý r o k: Stížnost se odmítá jako nepřipustná.

D ů v o d y: Manželství st-lova s Naděždou Vasilejovnou C. bylo rozsudkem sedrie v Košicích ze 7. dubna 1925 rozloučeno. V rozsudku vysloveno na konci odůvodnění, že v zájmu nezletilé Elleny K. bylo rozhodnouti, že se spisy zašlou poručenskému úřadu, aby potřebné zařídil. Dne 6. října 1926 podala rozloučená manželka st-lova u poručenského úřadu I. stolice žádost, aby st-l byl uznán povinným platiti na výživu dítěte nezl. Elleny, která je u žadatelky, měsíčně 400 Kč. Nař. výrokem byl st-l uznán v pořadí instančním povinným platiti od 1. října 1926 počínajíc na výchovu nezl. dcery Elleny 300 měsíčně. Žal. úřad dovolal se toho, že povinnost st-lova zakládá se na odst. 4 § 95 manželského zákona (čl. XXXI:1894), ježto jde o dítě rozvedených manželů. Co do výše alimentů dovolal se toho, že výše odpovídá platným pravidlům a vyšetřeným majetkovým poměrům rodičů.

Stížnost namítá, že st-li vypláceno je se služným na výchovu dítěte jen 150 Kč měsíčně a že více platiti nemůže. Kdyby však nss shledal, že st-l má platiti 300 Kč, budiž vysloveno, že 150 Kč má na jméno nezletilé býti ukládáno do sirotčí pokladny.

Zkoumaje z úřední povinnosti, je-li nss k rozhodování o stížnosti té příslušným, shledal nss, že příslušným není a to proto, poněvadž jde o věc patřící podle § 105 úst. listiny do příslušnosti řádných soudů.

Jde o náklady výživného a výchovného pro dítě rozloučených manželů. O nákladech těch stanoví § 95 odst. 4 zák. čl. XXXI:1894 o manželském právu, kterého se i žal. úřad dovolává, že výživné a výchovné náklady společných dětí povinni jsou platiti v poměru důchodů oba rodiče, nestačí-li na to důchod majetku dětí. Povinnost st-lova platiti výživné a výchovné náklady, o níž bylo nař. rozhodnutím v pořadí instancí rozhodnuto, a s povinností tou korespondující nárok nezl. dcery st-lovy je nárokem soukromoprávním, tkvícím v ustanovení zákona o právu manželském. Dle § 95 odst. 1 cit. zák. manželského rozhoduje také soud v rozlukovém rozsudku o výživě společných nezletilých dětí. Ovšem neuzná-li okolnosti ve sporu zjištěné za dostatečné, aby o výživě dětí